گزارش کار آزمایش اول آزمایشگاه سیستم عامل

نوید اخوان 810898036 روژین رستگارپور 810898042 ز هرا فراهانی 810197550

آشنایی با سیستم عامل xv6

1: معماری سیستم عامل xv6 از نوع monolithic است (مانند بسیاری از سیستم عامل های دیگر Unix) در این نوع معماری ، هسته مسئول سیستم عامل است یعنیinterface هسته مربوط بهinterface سیستم عامل است و هسته به طور کامل سیستم عامل را پیاده سازی می کند. در این مدل تمام بخش هایprivilege سخت افزاری در یک قسمت باهم قرار دارند

2: پردازنده xv6 از 2 قسمت user-space memory که شامل دستورات ، داده ها و استک است و per-process state و rer-process state)و به طور (time sharing)و به طور شفاف cpu های موجود را بین مجموعه ای از process ها که در انتظار اجرا هستند، تغییر می دهد. وقتی یک process اجرا نمی شفاف CPU های موجود را نخیره می کند تا در اجرای بعدی، آن هارا بازیابی کند.

4. در exec system call محافظه process محافظه process فراخوانی با یک تصویر حافظه جدید بارگیری شده از فایل ذخیره شده در سیستم فایل، جایگزین می شود. فایل باید دارای فرمت خاصی باشد که مشخص می کند کدام قسمت دیتا و قایل دستورات قرار دارند، کدام قسمت دیتا قرار دارد و در کدام قسمت دستورات آغاز میشوند و ... در xv6 از قالبELF استفاده میشود. وقتیexec موفق شد، دیگر به calling قرار دارد و در کدام قسمت دستورات بارگزاری شده از فایل در نقطه ی ورود اعالم شده و در ELF header شروع به اجرا می کنند.

یک فرآیند ممکن است با استفاده از فراخوانی سیستم fork، فرآیند جدیدی ایجاد کند. fork یک فرآیند جدید به نام فرآیند فرزند ایجاد می کند که دقیقاً همان محتویات حافظه را در فرآیند فراخوانی دارد که به آن فرآیند والد می گویند. fork هم در والدین و هم در فرزند برمی گردند. fork در والد، pid فرزند را برمی گرداند.

اگر fork و exec ادغام نشوند، shell میتواند یک فرزند را fork کند، از dup ،close ،open در فرزند برای تغییر توصیفگر های استاندارد فایل(file descriptors) و رودی و خروجی استفاده کند و سپس اجرا کند. هیچ تغییری در برنامه در حال اجرا مورد نیاز نیست. اگر fork و exec در یک فراخوانی سیستمی ترکیب شوند، طرح دیگری (احتمالاً پیچیده تر) برای تغییر مسیر ورودی و خروجی استاندارد مورد نیاز shell خواهد بود، یا خود برنامه باید نحوه تغییر مسیر ۱/۵ را درک کند.

8: عبارت UPROGS مخفف user programs مى باشد و مقابل آن نام برنامه ها نوشته شده است. براى اضافه كردن برنامه به xv6 بايد نام فايل آن را در Makefile در قسمت UPROGS اضافه كنيم تا امكان اجراى آن وجود داشته باشد. عبارت ULIB مخفف user library files مى باشد و مقابل آن نام libraryها نوشته مي شود.

11: فایل مربوط به بوت از نوع entry.S است.

Objcopy :12 محتویات یک object file را در یک object file دیگر کپی میکند. به طوری که فرمت فایل های مبدا و مقصد می تواند متفاوت باشد. زیرا از کتابخانه ی BFD استفاده میکند و فرمت های مختلف را می شناسد.

:14

- ا. ثبات عام منظوره: در معماری8، x86 نوع از این رجیستر وجود داردesp, ebp, esi, edi, edx, ecx, ebx, eax برای محاسبات و ذخیره ی آدرس ها استفاده می شود ۱۱.
- اا. <u>ثبات قطعه:</u> 6 نوع از این رجیستر وجود دارد ss, gs, fs, es, ds, cs پوینتر به قطعه های مختلف حافظه process را نگهداری می کنند که از موارد استفاده ی آن ها می توان به مقدار پوینتر سر پشته اشاره کرد
- is the result '" is the result zero" مانند "is the result "" is the result zero" مانند "is the result "" is the result "" negative"
- IV. <u>ثبات گنترلی:</u> 5 نوع از این رجیستر وجود دارد:Cr2.cr4, cr3, cr2, cr1, cr0:حاوی مقداری به نام آدرس خطی خطار (PFLA)است. وقتی خطایی در صفحه رخ می دهد ، آدرسی که برنامه سعی کرده به آن دسترسی داشته باشد در رجیستر CR2 ذخیره می شود.

18: در لینک زیر قابل مشاهده است:

https://www.cs.montana.edu/courses/spring2005/518/Hypertextbook/jim/code/entry.S.htm

19: :اگر این آدرس فیزیکی نبود ، برای یافتن آدرس فیزیکی اش به یک جدول نیاز داشتیم در حالی که در هنگام بوت شدن، مکانیزم ترجمه صفحه و table page غیر فعال است .پس باید در جای ثابتی از حافظه فیزیکی قرار بدهیم تا مسئولیت کنترل سایر آدرس های مجازی را داشته باشد.

22: برای مشخص شدن اینکه داده های موجود داده های سطح کاربر هستند و اجازه دسترسی به هسته برای آنها صادر نمیشود.

:23

unit sz مقدار حافظه ای که برنامه در سیستم دارد.

pde_t* pgdir پوینتر به page table ای که به برنامه اختصاص یافته.

char *kstack اشاره گر به پایین kernel stack برای این برنامه.

enum procstate state وضعیت فرآیند های در حال اجرا را نگهداری میکند.

int pid فرایند را نگهداری میکند.

struct proc *parent اشاره گر بهstruct proc فرایند پدر.

struct trapframe *tf اشاره گر به trap سیستم کال کنونی.

struct context *context کرد اشاره گری که باید برای اجرای ادامه برنامه باید به آن ()swtch کرد

void *chan پردازنده. (اگر صفر نباشد رخ دادن sleep(chan) پردازنده.

int killed نشان میدهد که برنامهkill شده است یا خیر (اگر غیر صفر باشد رخ داده است)

struct file *ofile[NOFILE]

struct inode *cwd اشاره گر برای دایرکتوری کنونی.

char name[16] نام فرایند در حال اجرا (که در debugging به کار میرود)

در لینوکس ساختار معادل struct task struct نام دارد که در لینک زیر قابل مشاهده است:

https://github.com/torvalds/linux/blob/master/include/linux/sched.h

27: زمانبند از طریق p->context اجرا میشود.

چاپ نام اعضای گروه

```
QEMU
                                                                                   Machine View
  SeaBIOS (version 1.13.0-1ubuntu1.1)
  iPXE (http://ipxe.org) 00:03.0 CA00 PCIZ.10 PnP PMM+1FF8CB00+1FECCB00 CA00
  Booting from Hard Disk...
  cpu1: starting 1
cpu0: starting 0
  sb: size 1000 nblocks 941 ninodes 200 nlog 30 logstart 2 inodestart 32 bmap star
  init: starting sh
  Group #21:
  1. Zahra Farahani
  2. Rojin Rastegar Pour
  3. Navid Akhavan
  $ sort_string oslabproj1
  $ cat sort_string.txt
  1abjlooprs
  $ sort_string macepasd
  $ cat sort_string.txt
  aademops
```

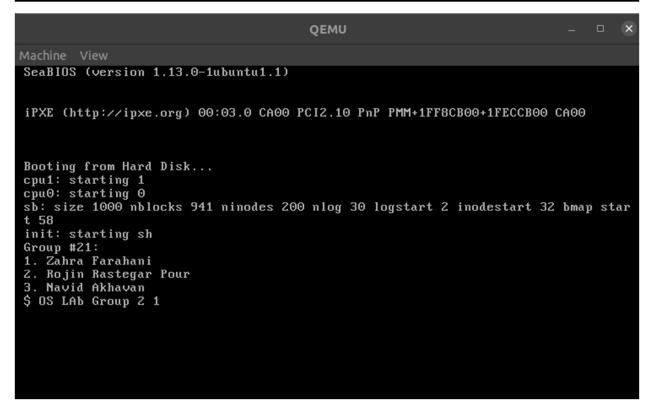
left arrow


```
Machine View
SeaBIOS (version 1.13.0-1ubuntu1.1)

iPXE (http://ipxe.org) 00:03.0 CA00 PCI2.10 PnP PMM+1FF8CB00+1FECCB00 CA00

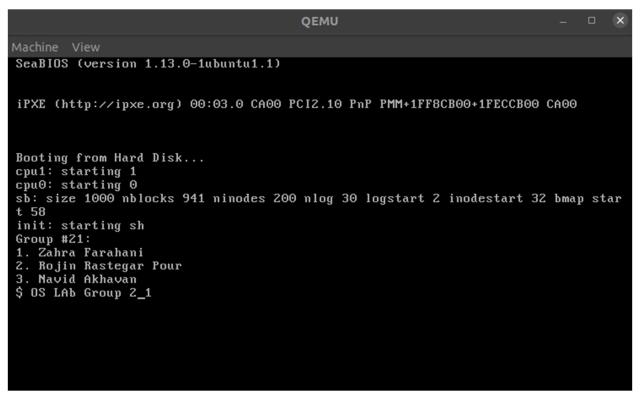
Booting from Hard Disk...
cpu1: starting 1
cpu0: starting 0
sb: size 1000 nblocks 941 ninodes 200 nlog 30 logstart 2 inodestart 32 bmap start 58
init: starting sh
Group #21:
1. Zahra Farahani
2. Rojin Rastegar Pour
3. Navid Akhavan
$ OS LAb Group 21_
```



```
Machine View
SeaBIOS (version 1.13.0-1ubuntu1.1)

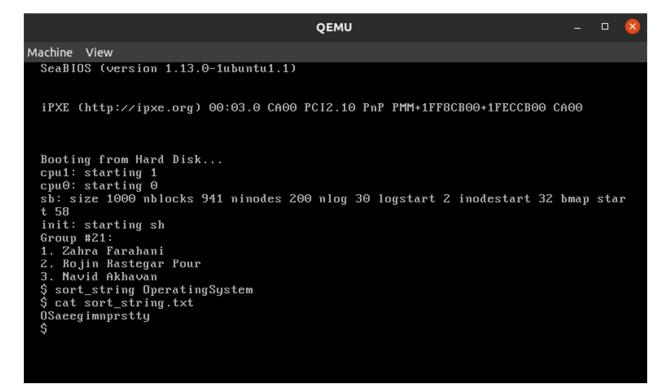
iPXE (http://ipxe.org) 00:03.0 CA00 PCI2.10 PnP PMM+1FF8CB00+1FECCB00 CA00

Booting from Hard Disk...
cpu1: starting 1
cpu0: starting 0
sb: size 1000 nblocks 941 ninodes 200 nlog 30 logstart 2 inodestart 32 bmap start 58
init: starting sh
Group #21:
1. Zahra Farahani
2. Rojin Rastegar Pour
3. Navid Akhavan
$ OS LAb Group_2 1
```


up arrow

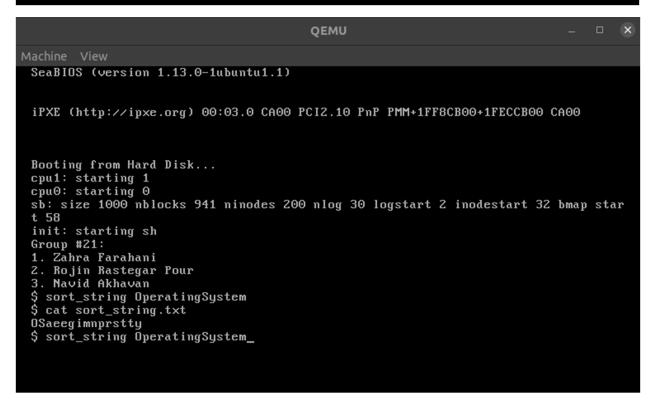
```
QEMU _ _ _ X

Machine View

SeaBIOS (version 1.13.0-1ubuntu1.1)

iPXE (http://ipxe.org) 00:03.0 CA00 PCI2.10 PnP PMM*1FF8CB00*1FECCB00 CA00

Booting from Hard Disk...
cpu1: starting 1
cpu0: starting 0
sb: size 1000 nblocks 941 ninodes 200 nlog 30 logstart 2 inodestart 32 bmap star t 58
init: starting sh
Group #21:
1. Zahra Farahani
2. Rojin Rastegar Pour
3. Navid Akhavan
$ sort_string OperatingSystem
$ cat sort_string.txt
USaeegimnprstty
$ cat sort_string.txt__
```



```
movedantities of a region of the control of the con
```

اشكال زدايي

- 1: تعداد و اطلاعات آن را پس از قرار دادن هر breakpoint نمایش می دهد. پس از نوشتن continue ،فرایند را شروع می کند و اطالعات breakpoint را نمایش می دهد. پس از هر استپ اینکه در کجای فرایند هستیم را نمایش می دهد و در صورت وجود توابع دیگر، می توان برای آن ها هم به همین صورت breakpoint قرارداد.
 - breakpoint،clear :2 مورد نظر را پاک می کند و دستور delete تمامی breakpoint ها را پاک می کند.
 - 3: خروجي ، وضعیت stack را مشخص مي كند و در صورتي كه stack موجود نباشد:

```
Undefined command: "". Try "help".
(gdb) bt
No stack.
(gdb)
```

:4

X: حافظه را بررسی می کند. عبارت x/ FMT یک آدرس به ما خواهد داد و این آدرس جایی است که باید بررسی شود

Print: مقادیر عبارت EXP را چاپ می کند. می توان متغیرهایی که قابل دسترسی اند را در عبارت استفاده کرد و نتیجه را چاپ کرد و همچنین متغیرها یا شامل تمام آن هایی است که در فایل موجودند، یا به صورت global در آن اسکوپ تعریف شده اند.

دستورات , u , d , x ... u مقادیر را در فرمت خاص نمایش میدهند. برای مثال x در قالب هگزادسیمال مقادیر صحیح را نمایش میدهد. این دستور ادرس خانه حافظه را میگیرد در مثال زیر در همان تابع merge sort ارایه به شکل زیر بوده است.

\$ arr = {12, 11, 13, 5, 6, 7, 15, 84, 34, 62, 84}

\$ x arr+0

\$ 0x7ffffffddb0: 0x0000000c

\$ x arr+5

\$ 0x7ffffffddc4: 0x00000007

و اما دستور print در صورتی که نام ارایه را به آن بدهید کل ارایه را بصورت یکجا در فرمت دسیمال نمایش میدهد

. \$ print arr

\$1 = {12, 11, 13, 5, 6, 7, 15, 84, 34, 62, 84}

اما این دستور ویژگی های دیگری هم دارد و به شکل زیر نیز قابل استفاده است

. \$ print [Expression]

\$ print \$[Previous value number]

\$ print {[Type]}[Address]

\$ print [First element]@[Element count]

\$ print /[Format] [Expression]

در کل استفاده از print ببرای نمایش متغیر ها بهتر است.

در تصویر زیر چند استفاده از آن را میبینیم:

```
(gdb) info locals

= {12, 11, 13, 5, 6, 7, 15, 84, 34, 62, 84} = 11

(gdb) print arr

$1 = {12, 11, 13, 5, 6, 7, 15, 84, 34, 62, 84} (gdb) print arr[2]

$2 = 13

(gdb) print /x arr[2]

$3 = 0xd

(gdb) print /t arr[2]

$4 = 1101

(gdb) print {void *)arr[2]

Cannot access memory at address 0xd

(gdb) print {void *}arr@2

$5 = {

    (gdb) print $2

$6 = 13

(gdb) print $2

$6 = 13

(gdb) print /s arr

$7 = {12, 11, 13, 5, 6, 7, 15, 84, 34, 62, 84}
```

برای نمایش وضعیت و محتوای متغیر های محلی از دستور info locals استفاده میکنیم .در تصویر زیر دستور info locals را برای تابع main اجرا کرده ایم و مقادیر متغیر های محلی را میبینیم

در معماری x86 ثبات های EDI و ESI به ترتیب نشانگر اندیس مقصد و مبدا در عملیات هایی است که بر روی رشته ها انجام میشود.

6: در input یک آرایه از کاراکتر به نام buf به اندازه BUF_SIZE قرار دارد که مانند یک پشته کاراکتر هایی که کاربر در ترمینال وارد میکند در آن push میشود .متغیری که به بالای پشته اشاره میکنده.input است.

هر بار که کلید Enter را میفشاریم کاراکتر "n" در پشته push میشود و دستورات اجرا میشوند و دیگر نیازی به کاراکتر های وارد شده تا وارد کردن کلید Enter نیست اما خالی کردن پشته زمانبر است. برای همین بجای خالی کردن آن تعداد کاراکتر هایی که حذف باید بشوند را در input.r ذخیره کرده و ابتدای پشته را در input.w ذخیره میکنیم.

به این ترتیب کاراکتر های ورودی در خط جدید از خانه شماره input.w به بعد buf نوشته میشوند و خانه های قبل آن به تعداد input.r در صورت نیاز جایگزین میشوند.

اندازه buf حداکثر تعداد کاراکتر قابل وارد کردن در ترمینال است.

در تصویر زیر با استفاده از GDB و دستور watch input تغییرات آنرا هنگام وارد کردن دستورات در ترمینال مانیتور کرده ایم.

```
### A proper in the proper of the proper of the property of th
```

در تصویر فوق مراحل اضافه کردن کاراکتر ها به پشته را مشاهده میکنید که در آن ابتدا input.e که نشانگر بالای پشته است آپدیت میشود و سپس کاراکتر ورودی به پشته اضافه میشود.

در تصویر زیر با وارد کردن BACKSPACE مشاهده میشود که تنها input.e یک واحد کاسته میشود.

در تصویر زیر کلید Enter فشرده شده است و همانطور که میبینید کاراکتر "n" به پشته اضافه شده و input.e یک واحد افزوده شده و input.e نغییر یافته و input.r به تعداد کاراکتر های قبل فشرده شده کلید Enter افزوده شده است.

در تصویر زیر به تعدادی کاراکتر "a" وارد شد تا buf پر شود و سپس کلید Enter فشرده شد و تعدادی کاراکتر "a" وارد شده است .طی این مراحل نکته میبینید در buf جایگزین کاراکتر های قبل شد و سپس کلید Enter فشرده شد و کاراکتر "k" وارد شده است .طی این مراحل نکته حایز اهمیت آن است که هیچ یک از input.w, input.e به نحوی که در محدوده اندازه buf قرار بگیرند تغییر نکرده است و مقداری بیش از اندازه buf اختیار کرده اند. پس این بسیار مهم است که هنگام استفاده از این متغیر ها حتما MOD BUF_SIZE آنها را بگیریم تا با مشکل segmentation error برنخوریم

7: دستور layout src رابط کاربری متنی(GDB(TUI) را باز میکند و همچنین source code قابل مشاهده خواهد بود .دستور layout src رابط کاربری متنی(assembly code رابط کاربری متنی layout asm برنامه نوشته شده را نمایش میدهد .در هر دوی این دستورات در صورتی که breakpoint داشته باشم خط مربوط به آن highlight میشود .دستور layout دارای mode های دیگری مانند split که ترکیب دو دستور بالا است نیز است.

8: دستورات up و down برای حرکت میان توابعی است که یکدیگر را فراخوانی کرده اند .در مثال merge sort مثلا بعد از چند فراخوانی نیاز به چک کردن وضعیت تابع مرحله قبل داریم با دستور up به تابعی که در آن تابع فعلی را فراخوانی کرده ایم برمیگیردیم و بالعکس با دستور down

در تصویر زیر نمونه ای از کاربرد این دستورات را مشاهده میکنید .پس از اجرا هر کدام از دستورات up یا down از دستور info locals استفاده کردیم تا وضعیت متغیر های محلی را نمایش دهیم.

https://gitlab.com/NavidAkhavan/os-lab